

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrť leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 135

Maribor dne 20. novembra 1912.

Letnik IV.

Ornik, pl. Javornik, dr. Orozel — triumvirat štajerskega vilajeta.

Včeraj so se vršile volitve tretjega razreda za mestni zastop mariborski. Dasi ni bilo nasprotnih kandidatov, niti od slovenske, niti od nemško-kršćansko-socialne, niti od socialdemokratske stranke, so volilce pridno vozili na volišče. Volitve nas ne zanimajo, pač pa posledice dovršenih volitev. Vedno bolj se potrjuje vest, da zasede županski stolec odvetnik dr. Orozel, sin ustanovitelja slovenske Citalnice in Posojilnice, ki sta položili temelj za Narodni dom in sploh za razvoj slovenstva v Mariboru. V trenutku, ko je že skoro gotovo, da nastopi sin slovenskega očeta župansko čast največjega mesta na Spodnjem Štajerskem, ni odveč kratek pogled na narodnostne razmere na Spodnjem Štajerskem, osobito pa po spodnještajerskih mestih.

Dr. Orozel ni kot Slovenec dosegel v Mariboru vodilne vloge, temveč kot nemški nacionalist in nemški svobodomislec; ta program je vedno naglašal na raznih shodih in tem boj povdarjal, da niso zamogli razni renegati, nemškutarji in Nemci dvomiti o njegovem prepričanju. Znano je pač, da v nobeni stranki ni tako lahko uveljaviti svojega preobrata in si utrditi stališča med tujim življenjem, kakor ravno med Nemci, oziroma nemškutarji na Sp. Štajerskem. Tako je tudi pri dr. Orozelu. Nič ne ovira vodilnih nemških krogov, da je bil oca Slovenec, blag podpiratelj slovenskega življenja v dobi prave Slovenec, kar že na sebi ne priporoča nemško-nacionalnega mišljenja mladega dr. Orozela; nadalje ne ovira nemških krogov, da so njegovi sodniki, zlasti njegov stric, še sedaj iz dna srca katoliškega mišljenja, dejstvo, ki stavi zopet v pravo luč svobodomiselnega kandidata na županski stolec.

Iz vsega tega pač najlažje konstatiramo dejstvo, da je tudi že v mestu Mariboru prišla na površje struja, ki goji in neguje narodno in versko odpadništvo ter pred vsem skrbi za svobodomiselnost. Nemški življenj, pravo nemško meščanstvo je izgubilo, na njegovo mesto stopa že nov zarod, ki se rekrutira iz naseljencev raznih slovenskih pokrajin, iz rojenih Slovencev, ki so se naselili iz Slovenskih goric, Dravske doline in ostalega slovenskega Spod-

nega Štajerja v Mariboru in se ogrnili v topli plašč spodnještajerskega nemštva.

V Mariboru se torej že s temi volitvami izvrši isti proces, kateri je že zdavno v Ptujju in Celju, kjer županuje Slovenec Ornik in Slovenec Javornik. Tako bo triumvirat Ornik—Javornik—Orozel kmalu dovršen ter bo svetu pričal o načinu, kako se nemštvo vzdržuje na Spodnjem Štajerskem. Nemška javnost ne more biti kaj vesela, če čita imena vodilnih mož v teh mestih, katera proglašajo kot Port Arturje, kot trdnjave nemštva na jugu, ob katere zamanj pljuskuje nevarni valovi slovenstva in slovanstva. Nemštvo v tem „nemških“ postojankah mora na vsak način biti v narodnostnem oziru na višini, ker nima niti toliko pristnih Nemcev, da bi zamoglo jim zaupati vodstvo v avtonomni mestni upravi. Slovenski življenj mora zalagati to slovito nemštvo z naraščanjem! Narodno odpadništvo rodi Slovincem največje politične nasprotnike; pomanjkljiva vzgoja otrok in premala skrb za slovenski naraščaj se maščuje nad Slovenci. Renegatstvo vganja na Spodnjem Štajerskem svoje orgije in sprejema z veseljem in z obema rokama v svoj krog odpadle, potujčene slovenske sinove.

Slovincem se potemtakem ni boriti z nemškimi nasprotniki, temveč s slovenskimi odpadniki. Zato je ta boj tako oduren in je prekoračil na nasprotni strani vse meje dostojnosti, pravice in človekoljubja. Poturica hujši od Turka, je star pregovor.

Ornik—pl. Javornik—dr. Orozel so torej triumvirat nemškutarskega pašalika na Spodnjem Štajerskem. Kakor označujejo te osebe naše narodne in politične razmere, tako so pa tudi dejanski izraz za nesposobnost spodnještajerskega nemštva za gospodarsko politiko. Spodnještajerska nemškutarska mesta drvi proti robu gospodarskega propada. Povsod se množijo davki in izdatki, pravih virov za dohodke pa ti nemški politični veleumi ne najdejo, ker jim je narodna hujskarija začetek in konec njihove politične modrosti. V Gradcu so nemški nacionalci tako vzorno nemško-svobodomiselnost gospodarili, da jim je moral priti vladni komisar na pomoč. Slične so razmere po spodnještajerskih mestih. In ne bo prej ne miru ne reda, dokler ne pridejo v teh mestih Slovenci do svojih pravic in do krmila.

Razmere pri naših sodnijah

(Dalje.)

Zakaj zopet osvetljujemo naše justične razmere.

Že poprej sem označil stališča napram češki delegaciji; moram reči, da je cenjeni gospod tovariš Körner zažvevo, kar se tiče Češke, iz juridičnega stališča začestno osvetlil in je tudi doprinesel dokaz, da so v Toplicah, kjer se je dogodil ta karakteristični slučaj, že poprej sprejemali češke vloge in jih tudi reševali. Pripomnil bi še, da nisem voljen vprašati, če bi smel zavzeti tako stališče, kakoršno si je cenjeni tovariš rusijskega naroda dovolil včeraj zavzemati; zaprosil je takorekoč češko delegacijo, če mu dovoli, da se vtika v to zažvevo. Naglašam in še enkrat prav posebno povdarjam, da je dolžnost naša, da „majhen slovenski narod“ krepko podpira zažvevo velikega češkega naroda; mi smo dolžni to storiti že iz vzroka, ker je dotični odlok splošnega značaja, kar se je od vseh strani priznalo in je tudi neizpodbitno. Ta odlok je namreč lahko naperjen proti nam; prepričan sem, da bo tudi pri nas uveljavljen, kakor hitro bo smatralo justično ministrstvo za to ugoden trenutek. Mi imamo to zadevno že dovolj slabih izkušenj in vemo — o čemur še bom danes govoril — da se je celo neka gališka naredba iz prejšnjih časov porabila na naše razmere. Te slabe izkušnje nas pred vsem svarijo, da ne opazujemo nemo teh dogodkov. To je tudi eden vzrokov, ki nas sili, da se ob tej priliki odločno protivimo zoper Hohenburgerjev sistem. Mi moramo varovati stališča Jugoslovancev (in posebno sedaj, ko se gre za biti ali ne biti Jugoslovancev).

Gospoda! Da moramo smatrati ravno to poglavje za posebno važno, da označimo naše stališče napram justičnemu ministrstvu, imamo še dovolj drugih vzrokov. Posebno jaz (še) imam prav posebne vzroke, da nadaljujem in do konca izvijujem boj zoper pašalik gospoda Pittreicha in zoper zloglasni Hohenburgerjev sistem.

Gospoda! Po mojih prvih napadih na justično ministrstvo, ki jih je odobraval ves slovenski narod, sem si sam pri sebi mislil: Celi boj mora biti vendar enkrat končan, končno se mora izvršiti mirnim potom poravnava, najti se morajo pota, po katerih bi se prišlo do sporazuma z justičnim ministrstvom

PODLISTEK.

Protialkoholno gibanje na Koroškem.

(Konec.)

Koroško.

Pred nekaj leti se je osnoval v Celovcu neki protialkoholni odbor. Toda njegovo življenje in delovanje je bilo jako kratko. Komaj rojen, je pa zopet zaspal.

Od takrat naprej pa nismo mogli z vsem prizadevanjem vzdigniti Korošcev, da bi se bili hoteli kaj ganiti za našo stvar. Izmed vseh pokrajin so se nam pokazali na Koroškem najmanj naklonjene. Na socialnih tečajih v Celovcu so bili na vrsti vsi možni predmeti, samo najpotrebnejša točka, o treznosti, ne. Enkrat samkrat, ko je bil dr. Lenard v Celovcu, so o tem govorili. Meni, ki so mi bili od nekdanj koroški Slovenci posebno na srcu (kakor je na Kranjskem od volilne reforme mnogim še dobro znano), je bila pot v Celovec stalno in dosledno zaprta. Dobrota je vedno sirota. Da se mi je mogla ljubezen do Korošcev precej ohladiti, se razume.

Kakor morem sklepati iz „Mira“, ki je enkrat pisal, da proglašamo vsakogar, ki še kaj pije, za „krivoverca“, nimajo, ahi vsaj niso imeli gospodje tam gori pravega pojma o naši stvari. „Mir“ za to stvar še vedno nima prostora. Morda so se tudi še bali, da bi s to odločno stvarjo ljudstva od sebe ne odbili. To bi jih nekoliko opravičevalo, ker drugače se mora reči, da so na Koroškem zadnja leta zelo delavni. Toda ta strah je prazen. Med preprostim ljudstvom je marsikdaj več umevanja za našo stvar, kakor med inteligenco.

V Št. Janžu v Rožni dolini in v Železni Kaplji imajo fantje protialkoholno organizacijo, ki so si jo

sami stvorili. Kako jim gre, ker so le bolj osamljeni, mi zadnji čas ni znano. Ko sem enkrat predaval v Skoceanu, so prihitali res vrli in dobri fantje iz Dobrčevasi in drugih sosednih krajev z veseljem poslušati. Dokaz, da tja med ljudstvom niso tako neugodna, samo sejati bi bilo treba vanja.

Kako je življenje vsled alkoholizma na Koroškem, o tem se je nedavno po nemških in slovenskih listih pisalo. Učitelj Lang iz Dunaja je bil na počitnicah med koroškimi Nemci in je to življenje opazoval. Videč to življenje, je dvignil v listih javno obtožbo zoper odločilne faktorje na Koroškem: vlado, poslance, učitelje in duhovnike. V vsaki hiši po en kretin, dušna in telesna zanemarjenost, pretepi, po boji itd. — to so njegova opazovanja.

To velja o Nemcih. Recimo, da je med Slovenci dokaj bolje, kakor med Nemci. Toda pri Slovenci pride poleg drugih še en važen moment v poštev, ki ga pri Nemcih ni, namreč narodni.

Koroški Slovenci, žal, že itak tonejo. Alkohol brez dvoma pomaga, da tonejo toliko hitreje. Drugače ne more biti. To se da izračunati na prste. Gospodarska moč ljudstva je poleg moralne predpogoj naročnega obstanka.

Zdaj pa pogledjmo številke! Natančnejših števil za Koroško seveda nimamo. Toda približno se dajo že določiti. Če na Kranjskem pride na leto za plačo nad 30.000.000 kron, potem jih pa pride na slovensko Koroško najmanj 6.000.000 K.

Ko bi teh 6.000.000 K prišlo iz slovenskih rok zopet v slovenske, bi s stano narodnega stališča še ne bilo tako velike škode. Toda — kam pa pridejo ti milijoni?

Na Koroškem ne pridelajo nič domačega vina. (Kar je v Žitarivasi, to skoro ne pride v poštev.) Na Koroškem ni nobene slovenske tvornice za pivo.

Na Koroškem so skoro vsi producenti žganja Nemci in nemškutarji. Koroški Slovenci pijejo torej mnogo nemškega in laškega vina (veliko imajo tirolca), in samo ali vsaj skoro samo nemško pivo in žganje. In ta reč jih stane samo 6.000.000 K, ki jih vsako leto milostno podare svojim najboljšim prijateljem, Nemcem. V desetih letih 60.000.000 K (!).

Poleg tega je na slovenskem Koroškem večina gostilničarjev in štacunarjev, ki prodajajo žganje — nemškutarjev. Koliko gostiln in prodajalnih sploh ima slovenske napise? (Te bi se lahko seštele. — In ondaj po gostilnah ima nemškutarstvo svoje ognjišče, svojo zažvevo; vsi fajerberi, vse veseljačenje in vsa ta moralna korupcija, ki se od tam razliva med ljudstvo, ima ondaj svoj dom in kotišče.

„Slovenska Straža“ obrača — kar je naravno — svojo glavno pozornost na Koroško. Recimo, da bi dala vsako leto 20.000 K. Prečlen mi te krajcarje izvlečemo iz ljudi! Kakih umetnosti se vse poslužuje naša vrta „Slovenska Straža“, da spravi svoje tisočake skupaj. 20.000 — tam pa 6.000.000! Odštejmo od tega celo polovico — ostanejo še vedno 3.000.000. Dajte šolarjem računsko nalogo, da Vam povedo, kolikokrat je 20.000 „zapopađenih“ v treh milijonih, in otroci Vam bodo povedali, da tako narodno gospodarstvo pelje naravnost v — narodno smrt . . .

Meni tako gospodarstvo ni in ne more biti všeč, če tudi me proglasite za sičnega, ali ne vem še kakšnega. Boli me ta slepota, smili se mi ljudstvo, smilijo milijoni . . .

In zato Vas, če prav sem bil že večkrat odbit — vnovič prosim in rotim: Zganite se že vendar in skušajte zajeziti povodenj!

Ven iz oštarij! — Ta klic, ki velja vsem, pa velja še prav posebno za Koroško. — Ven iz oštarij, koroški Slovenci, če ne, si boste kmalu — prišli smrt!

in s predsedstvom graškega nadsodišča. Stvar bi se bila lahko ublažila, toda vsi dogodki od strani posameznih justičnih oblasti, posebno pa od strani najvišjih justičnih uradov, imajo naravnost značaj izzivanja, je jasno osvetljujejo, da še hočejo iti dalje po krivični poti in še bolj zapostavljati Slovence pred sodišči na Štajerskem in Koroškem. Zoper take krivice se moramo kar najodločnejše upirati; in našli bomo pota, po katerih enkrat odpremo še oči vladi, da je krivično postopanje justice nevzdržljivo.

Gospoda! Da govorim danes zopet o predmetu, je kriv sam justični minister. Navedel se bom več točk, katerih bi se danes ne bil dotaknil. Prav nič ne zahtevam, da bi se nekdanji graški odvetnik, sedaj justični minister, toliko ponižal, da bi dal kakšnemu poslancu zagotovilo v kateremsi bodi slučaju, da ima dobro voljo vsaj stvar preiskati in da bi slovenske poslance vsaj obvestil, če je preiskava kaj pozitivnega dognala. Toda niti v enem slučaju ni odgovorilo justično ministrstvo na nebroj pritožb od strani slovenskih poslancev odvetniškega društva. Vloge tega društva bi vendar moralo ministrstvo stvarno razmotrivati in rešiti. V vseh instancah leže pritožbe in čakajo rešitve in milosti. To obnavno povdarjam. Nam Slovincem se od te strani ne da niti odgovora, tako nedostojni so ti ljudje. Da niso interpelacije brez jedra, dokažejo najbolj dejstva in dogodki, ki so dali povod za interpelacije. Vprašali smo svoj čas ministra radi Bortscheve zadeve v Ptuj; še sedaj ne vem, kaj je dognala uradna preiskava; pač pa nam je znana tatvina denarjev ubogih slovenskih sirot. Pa še več vzrokov je, da zopet obširno govorimo o justičnih razmerah v vilajetih Štajerske in Koroške. Opozorjam zopet na interpelacije, katero sem stavil z ozirom na slavnega sodnika Sellyen v Šoštanj. Smejali so se mi nemški tovariši svoj čas. Gospod tovariš Waschan naj le oprost, da se ga spominjam tudi v tem slučaju. Vi ste, gospod tovariš, tedaj branili tega slovitega gospoda. Meni pa na moje posredovanje ni dalo justično ministrstvo ncbnega odgovora. Med tem časom je moral Sellyen „radi bolezn“ na dopust; ko je ozdravel, je moral v pokoj. Te zadeve bi ne pogreval zopet, če bi bil justični minister dal obvestila, da se vrši preiskava in se bode začela tudi pravično rešila. Ker se to ni zgodilo, zlasti pa ker mi je svoj čas poslanec Marckhl očital obrekovanje, se čutim dolžnega, da osvetlim ta slučaj in dokazem zopet, kako resnični so bili moji podatki, moje informacije v začnem govoru. Slučajja Bortsch in Sellyen, katera sta tako tragično končala, tragično za justico, še bolj tragično za justičnega ministra in njegovega dobrega zagovornika, tovariša Marckhla, sta vse te besede postavila na laž.

Gospoda moja! To so zajedno tudi vzroki, zakaj da spregovorim zopet obširno o pravih razmerah. Prosim visoko zbornico, da mi ne zamere dolgotrajnega govora. Poleg drugih vzrokov za moj nastop je še zlasti ta, da justično ministrstvo ne reši nobenih tožalnih pritožb. Zakaj pa ni ekscelencija odgovorila na moje posredovanje, kaj je dognala preiskava zaradi kršenja uradne tajnosti pri sodišču v Mariboru? Za naše pritožbe se nikdo ne briga; zato moramo na drug način pristiti justično ministrstvo, da ne bode še nadalje širilo korpucijo navzdol.

Preidem k stvari.

(Dalje prihod.)

Politični pregled.

Delegacije.

V plenarni seji avstrijske delegacije dne 18. t. m., v kateri se je nadaljevala debata o proračunu ministrstva zunanjih zadev, je govoril tudi delegat dr. Korošec. Izjavil je, da je stališče Slovencev napram balkanskim narodom ravno isto, kakor je za Nemce Nemčija, da si žele Slovenci živeti z balkanskimi narodi v prisrčnih in prijateljskih razmerah, ter da bi se morale v dosego istih rešiti vsa obstoječa nasprotja. Napram državi in dinastiji povdarjamo svojo zvestobo.

V plenarni seji dne 19. t. m., povodom razprave naše vojne mornarice, je izrazil delegat dr. Korošec željo, da se ustanovi na strojni šoli z nemškim učnim jezikom v Pulju enoletni pripravljalni tečaj za tiste hrvaške učence, kateri niso zmožni nemščine. Govornik je izrazil mornariški upravi zahvalo, ker je odposlala vsled nemirov v Egejsko vodo dve del naše mornarice, da se tamkaj varujejo naši interesi.

Delegati Hrvaško-slovenskega kluba so sklenili, da glasujejo zoper etat zunanjega ministrstva, da označijo svoje opozicijsko stališče.

Zajedno so tudi sklenili, da bodo glasovali za vojaške kredite, ker ne smatrajo te zadeve kot politikum, in hočejo ostati zvesti svojim tradicijam.

Zoper razpust občinskih zastopov mest Šibenika in Splita ne bodo vprizorili v delegacijah nobene akcije, ker bodo prinesli to zadevo v zbornici v razgovor, kamor edino spada.

Hrvaško-slovenska obstrukcija.

Iz Dunaja se poroča:

Ker se z ozirom na hrvaško-slovensko obstrukcijo ne more več na to misliti, da se pravočasno reši redni proračun, je predložila dne 18. novembra vlada šestmesečni začasni proračun. Predlogo na-

meravajo, ko se zbornica snide, brez prvega branja nakazati proračunskemu odseku. Vprašanje seveda nastane, če tega načrta Hrvaško-slovenska obstrukcija zopet ne prepreči.

Dalmacija.

Dalmatinsko namestništvo je razpustilo občinska sveta v Splitu in v Šibeniku, ker je prebivalstvo na čast slavnih zmag krščanskega orožja na Balkanu priredilo živahne manifestacije, kar pa vladi ni ugajalo. Občinsko upravo obeh mest sta prevzela vladna komisarija.

Kako tolažijo kristjani na Balkanu matere in sirote ob času vojske.

(Piše prof. Anton Bezenšek.)

Zofija, 14. nov.

Čujejo se radostni vzkliki „Da živeje!“ iz sredine velike množice, ki polni široke ulice, in trge glavnega mesta. Milo se glasi ubrano zvonjenje iz stolpov vseh cerkev. Mladina in starčki, hčerke in matere, se zbirajo v večje in manjše skupine. Govor jim zastaje v grlu, samo vzkliki in solze so, še edini znak, s katerimi občujejo med seboj.

Zmaga je naša in ta zmaga je sijajna.

To občuti vsakdo, pa zato odseva radost iz vseh obrazov.

Kaj pa pomenijo solze, katere se lijejo po nežnih licih nadepolne mladine in po nagubančenem obrazu sivolasih starcev in stark?

Na to pa tako lepo odgovarja bolgarski filozof-pesnik Stojem Mihajlovski v svoji s pravo krščansko navdušenostjo spevani odi „Molitev pred altarem“, ki se tako-le glasi (v prozi poslovenjena):

„O Gospod vojskinih trum, res, vojska je čisto potrebno delo, potrebno, modro, čisto in blaženo, če tudi uničuje razumne stvari Tvoje, ona se bije z blagoslovljenim orožjem.“

„Zlato se čisti v ognju, — duša pa dobiva moč v trpljenju; — zato kar mi imenujemo včasih hudo, — je samo en del dobrega na svetu. . . . A srce materino ne zna presojeti, — materina ljubezen ne more najtolažbe v tej višji zapovedi. — Oj, nobena modrost ne more ustaviti majkinih solza!“

„Zato, o Bože, v teh težkih dnevih, — ko bolgarski junaki izvršujejo prečudno delo, — jaz padem pred altarem Tvojim na kolena — in se dotaknem z bleđim čelom do hladnega mramornega tla — ter kličem na pomoč vrhovno milost Tvojo: — daj materi bolgarske moč pred skušnjo, — daj tej majki moč, da ne trepeče, — majki, ki je rodila neustrašne sinove!“

Vladin list „Mir“, ki priobčuje to vzvišeno molitev v lepih stihih na prvem mestu, se razdaje med množico. Vsakdo rad sega po njem, in ko se bo ta množica razšla, bode se željno čitala ta molitev pri domačem ognjišču, kjer bodo zbrane — vdove in sirote. To bode pravi balzam za srčne rane vsem o nim, ki so izgubili na bojnem polju edino nado, edino tolažbo, edino podporo za stara leta. Ostali so sicer zapuščeni in osamoteni na svetu, a tolažijo se naj kot verni kristjani z geslom, katero si je že prvi vladar Bolgarije, knez Aleksander, izbral za geslo države in vladarske hiše: „Dominus nobiscum“ (Bog z nami).

V takih velikih trenutkih se bori v prsih mater, vdov in sirot dvoje raznih čuvstev: posvetno in duhovno. Prvo čuvstvo ima za predmet vsakdanje skrbi: stara mati brez sina trepeče zaradi siromaštva, ki jej grozi že v najbližji bodočnosti; vdovo je strah, kaj bo z njenimi otroci, ostalimi brez očeta, kateri jih je preskrbljeval s kruhom in z obleko; sirote pa se jočejo nad svojo žalostno usodo, ko ne vedo, kdo jih bo vzgojil, kdo jih bo vodil po neznanih in nevarnih potih, ki peljejo v življenje ali v pogubo.

Kar je zgoraj v krasnih stihih speval pesnik, to popolnjuje in razlaga v gladkej prozi sivolasi pisatelj Dimiter Marinov. Pri južnih Slovanih se starci sploh jako spoštujejo. Beseda „starček“ je najbolj blag naslov, ki ga more dati kmet ali mestjan sivolasemu možu.

Tudi slovenski pregovor pravi: „Pred sivo glavo vstani!“ To narodno zapoved, ki je pa tudi ob enem Božja zapoved, izpolnjujejo še danes po vaseh na Srbskem in Bolgarskem. Ako na primer otroci igrajo ob cesti, pa se dobljuje starček — vsi prenehajo igrati in ga spoštljivo pozdravijo. Ako si mladina, sedeč ali ležeč, odpočiva na kakem mestu, pa pride blizu star mož, precej so vsi na nogah, če prav je čisto neznan ali morebiti še siromašno oblečen, in ga uljudno pozdravijo.

To sem hotel omeniti, da si cenjeni čitatelji že lažje predstavijo utisek, ki ga napravijo starčkove besede na mladinska srca.

Čujmo torej, kako tolaži v teh težkih časih častitljivi starček-pisatelj Dimiter Marinov bolgarske matere, vdove in sirote, katere je zadela bridka izguba, ko so padli njihovi mili in dragi v boju za svet križ in za zlato svobodo:

„O, vi matere, katere togujete po sinovih, palih na bojnem polju, vedite, da se iz njihovih ju-naških kosti zida velika Bolgarija in da se ti zidovi lepijo z njihovo dragoceno krvjo. Bolgarija vas ne bode pustila brez tolažbe in brez pomoči.

Vsaka mati, ki je zgubila ednega sina, bo pa imela mnogo sinov: vsak živ Bolgar postane njen sin!

Naj torej vedo vdove in sirote palih v boju junakov in mučnikov, da jih bolgarska očetnjava, za katero so umrli, ne bo pustila brez pomoči. Sirote bodo imele za očeta carja Bolgarov in bolgarsko državo.

Ampak v tej tugi njihovi je še druga, namreč duhovna stran. One sicer ne bodo ostale brez podpore, — a sina, soproga, očeta, brata in prijatelja ni več med njimi, ne morejo ga objeti in na svoje sree pritisniti.

To pa je duhovna zguba, za katero ni tukaj tolažbe, ni nadomestila na svetu. . . .

Tolažbo morejo najti le v Bogu, v Bogu milosti, v Bogu pravice, v križanem Kristusu, kateri je še več pretrpel, da bi odkupil človeški rod, kateri je s svojo smrtjo umrtvil smrt in človečanstvu večno življenje podelil.

Tudi sveti mučeniki so prelivali kri, kakor naši junaki, za sveti križ in za Kristusovo vero; — samoti morejo potolažiti naše matere, vdove in sirote.

Matere! Vi veste, da je bil Kristus mučen na križu in je kot velik mučenik umrl, da reši človeški rod.

Tako so tudi Vaši mili sinovi umrli na bojnem polju, da dajo svobodo tolikim milijonom sužnjev, naših bratov, ki so zdihovali pod jarmom nevernika Turka.

Sv. Marija je bila tudi mati, ki je jokala pod križem in pred mrtvim telesom svojega sina, Odrašenika.

A njena žalost se je spremenila v radost, ko je zvedla, da je On od smrti vstal.

Vi matere bolgarskih junakov, ne smete trepeti večjo žalost od Kristusove matere. Vi ne smete jokati in tugovati. — Vaši sinovi so umrli, a njihov spomin, njihovo ime bo živelo v naši zgodovini na vse čase.

Bočite Vi matere ponosne, da ste rodile takošne sinove, kateri so postavili novo, veliko Bolgarijo in kateri so pali v mučeniški smrti za vero, carja in domovino!“

Vojska na Balkanu.

Bolgarsko-turška vojska.

Katastrofa se pričakuje.

Poroča vojni poročevalec „Reichsposte.“

Carigrad, 13. nov.

Višji poveljnik Nazim paša je iz Kataldže sedaj predlagal ministrstvu, naj zaprosi Bolgare za premirje, ker je preslab, da bi se jim mogel dalje uspešno postaviti v bran. V resnici ima samo nekaj čez 20.000 mož. Več vojaštva ima general Mahmud Muktar in sicer približno 80.000 mož. Šefket Torglut paša je s svojimi vojniki, s približno 40.000 mož, nekam izginil in se ne ve, kje se nahaja sedaj. V celi turški armadi razsaja grozno kolera in tudi že tifus.

Bolgari se nameravajo zagostiti med turške čete in med Carigradom, da zabranijo umikanje turških čet proti Carigradu. Fuad paša je šel navduševati turške vojake v glavni tabor, pa ni napravil na nje nobenega vtisa. Nekdanji „bog“ armade je sedaj popolnoma pozabljen, še celo častniki ga danes nočejo več poznati. Če se bo posrečilo ulejmanom, povzdigniti moralno razpoloženje turške armade, je zelo dvomljivo.

Vsak dan prihajajo novi dezertarji, ki slikajo stanje turške armade v jako temnih barvah. Kot vzrok turških porazov navajajo glad. Mnogi turških vojakov, posebno oni iz Carigrada, se sami sebe ranijo, da imajo vzrok za dezertacijo. Razen številnih ran na glavi, ki so jih dobili pri streljanju vsled slabega ravnanja s puškami, jih je mnogo drugih ranjenih na levi roki. Temu je vzrok, ker so mnogim turškim vojakom popokale cevi pušek. Pred že mnogimi leti so namreč v arzenalu v Tofani preuredili stare puške Sniderjevega sistema v mavzerce in te puške sedaj že po očlanem desetem strelu redno popokajo. Neki turški častnik si to razlaga tako, da mnogi turški vojaki polagajo svoje patrone na zemljo in pride vsled tega prah in blato v cevi.

Da bi zamogla vshodna turška armada sploh še doseči kakšnih uspehov, tega ne upa nihče več. Edino majhno upanje se stavijo Turki v generala Zekki pašo, kateri zbira svoje razpršene čete zdaj v Bitolju. Ima že baje čez 40.000 mož. Zavezniki mu dajo dovolj časa za zbiranje.

V prebivalstvu vlada še vedno velik strah pred bližnjimi dogodki. Boje se sedaj, da bi zdivjane turške mase zažgale Carigrad, kakor so to zažugale in bi potem plenile po mestu. Sicer se nahaja v Carigradu 5.000 mož vojaške požarne brambre, toda kaj bi zamogla ta četa storiti v slučaju izbruha velikanskega požara. Ker si Turčija resno prizadeva, da bi dosegla premirje, bo Carigrad, kakor se zdi, obvarovan pred katastrofo.

Najnevarnejši hujskači so mesto že zapustili. Včeraj je odpotoval v Evropo tudi Hussein Dzahid. Od vodilnih udov komiteja sta ostala v Carigradu le še Talaat in Hadži Adil beja. Solunski mladoturški velikaši so se že tudi pravočasno podali na varno, da bi ne padli Grkom v pest.

Turki se nič ne vesele, ker je zasedranih sedaj pred Carigradom toliko tujih bojnih ladij, ter delajo najrazličnejše sklepe. Guverner Carigradskega predmestja Pera je odložil včeraj svojo oblast in je rekel, da naj sedaj prevzame njegovo mesto kakšen tuj mornariški častnik in naj poskusi svojo srečo.

Poveljniki tujih bojnih ladij so si razdelili mesto Carigrad v šest okrožij, v katerih bodo izvrševale posamezne velevlasti varnostno službo.

Pred nekaj dnevi se je reklo, da se naj premešči sedež vlade iz Carigrada v Malo Azijo v mesto Bruso. To bi pa bilo jako nespametno, ker bi potem takoj prevzeli upravo mesta Carigrada tuji poslaniki.

Turški izpadi iz Odrina.

Belgrad, dne 17. novembra. (Srbski tisk. urad „Edinosti.“) Iz bolgarsko-srbskega taborišča pred Odrinom javljajo vrhovnemu poveljstvu v Skoplju, da so Turki dvakrat poskusili izpad iz Odrina: prvič dne 9. novembra, drugič pa dne 13. novembra. Prvič sta sodelovala pri izpadu dva turška polka in sta izgubila 270 mrtvih in ranjenih, a drugič pa en sam polk, ki je izgubil 130 mrtvih in ranjenih. Srbi so imeli prvič 22 ranjenih, drugič pa dva mrtva. Pričakuje se v kratkem močan turški izpad.

Pred Carigradom.

Bolgari so pri prodiranju iz Kataldže (naleteli te dni na precejšen odpor turške armade, turška armada je prodiranje Bolgarov na nekaterih točkah baje celo ustavila. Gotovo je, da so turška poročila o tem strašno pretirana, vendar so nek vspeh morali doseči. Zdi se pa z veliko verjetnostjo, da ta vspen veliko ne pomeni, ker prihaja vest iz turških virov in bo brzjav kmalu zopet lahko poročal o bolgarski zmagi. Ni čudno, če Turčija pred svojim glavnim mestom Carigradom napenja svoje zadnje moči.

Črnogorsko-turška vojska.

Skader in Taraboš.

Dozdevno se je zadnje dni vojna taktika krog Taraboša izpremenila; namerava se menda vse sile zastaviti za zavzetje Skadra, ker bi se mesto tudi po padcu Taraboša še lahko dolgo upiralo. Napadi na mesto se z veliko silo nadaljujejo in obstreljevanje se vrši brez vsakega ozira.

Ob bombardiranju (v pondeljek) se je opazilo, da so se posamezne hiše v mestu vnele. Na ta način se upa mesto prisiliti k skorajšnji udaji.

Zadnje dni je okrog Skadra in Taraboša padlo zelo veliko žrtev. Računa se, da je ob teh dveh turških postojankah padlo doslej že 2000 Črnogorcev.

Ob prenašanju težkih oblegovanih topov je ponesrečilo okrog 30 črnogorskih vojakov; vsi teže so morali namreč nositi vojaki sami in so pri tem oboleli na kili. Po bolnicah je tudi mnogo vojakov, ki so se pri operacijah okrog Bojane prehladili noge, ker so neprestano stali v vodi.

Rjeka, dne 19. novembra. (Kor. biro.) Črnogorske in srbske čete so včeraj proti večeru zasedle Lješ. Po majhnem odporu v očigled velike premoči je razbesila turška posadka Lješa na kastelu bele zastavo. Ko je bila dovršena predaja mesta, so se vršili prisrčni pozdravi med črnogorskimi in srbskimi četami. Začneli so burni „živijo!“-klici na črnogorskega in srbskega kralja.

Zavzetje Sv. Ivana Meduanskega.

Cetinje, dne 19. novembra. (Uradno.) Iz glavnega taborišča generala Martinoviča poročajo: Črnogorska zastava se ponosno vije nad Sv. Ivanom Meduanskim.

Srbsko-turška vojska.

Bitolj padel.

Belgrad, dne 19. novembra. (Uradno.) Bitolj je padel. Cela turška armada, broječa 50.000 mož, je ujeta. Ujeta sta tudi oba turška generala — Zekki paša in Fethi paša.

Pri Bitolju so Srbi popolnoma uničili turško armado, ki je zbežala po strašni bitki pri Kumano- vemu proti Bitolju. Turški poraz pri Bitolju pomeni popoln Sedan za Turke. Srbska armada, ki bržčas ni bila močnejša, kakor ujeta turška armada, je naj-sijajnejše strateške važnosti. Prosta je sedaj ta armada ter ona grška armada, ki je stala pred Bitoljem. Obe armadi ste sedaj na razpolago bolgarski armadi pred Kataldžo.

Zmaga pri Bitolju je tem večje strateške važnosti, ker vodi iz Bitolja železnica v Solun, po kateri se lahko armada hitro vozi, bodisi naravnost pred Kataldžo in Carigrad, bodisi čez Skoplje in Niš v Belgrad.

Bitka pred Bitoljem je bila veliko bolj krvava, kakor ona pri Kumano- vemu. Ker so imeli Turki iz- vrstne pozicije, ki bi jih bilo gotovo še delj časa branili, če bi jim ne bilo zmanjkalo municije in živil. Bitka pred Bitoljem je trajala tri dni. Padlo je 17.000 Turkov. Vrednost plena, ki je padel v roke Srbom, znaša nad 50.000 dinarjev.

Bitolj, sedež vilajeta Bitolj, šteje 50.000 prebivalcev in se odlikuje po svoji živahni trgovini. V rodovitni dolini okrog Bitolja se pridevuje mnogo žita, koruze in tobaka. Bitolj je velike strateške vrednosti in je bil do sedaj sedež tretjega armadnega zbora in je imel vedno močno posadko.

Zavrhrala je srbska zastava nad citadelo, koder je pred mnogimi stoletji največji srbski narodni

junak kraljevič Marko, čegar junaštvo opisuje srbski narod v nebrojnih pravljicah, pesmih in legendah, izvršil svoja največja in nesmrtna junaštva.

Grško-turška vojska.

A t e n e, dne 18. novembra. (Brzjavka Agence d' Athenes.) Brezlična brzjavka grškega pomorskega poveljnika egejske eskadre javlja, da so Grki včeraj zasedli turški otok Ikaria in razobesili letam med velikim navdušenjem ondotnega prebivalstva grško zastavo. Otok Ikarja leži na južni zahodni strani otoka Samosa. Meri 267 štirjajških kilometrov s 13.000 prebivalci grške narodnosti, ki so po večini poljedelci. Na otoku so 3 samostani, 12 šol in 4 bolnišnice.

Prevoz ogromnega bojnega plena v Atene.

Po bitki pri Sarantaporonu, v kateri so bili Turki poraženi, je padlo Grkom v roke ogromno bojnega plena: 24 topov, veliko zastav in pušk sistema Martini, krogelj za topove in drugih vojnih potrebščin. Ves ta velikanski bojni plen so naložili na 250 vagonov ter ga prepeljali v Atene.

Nadalje so zaplenili Grki neko turško bojno topničarko, raz katere že vihra grška zastava.

Istotako so Grki zaplenili še druge tri majhne turške ladije.

Kolera v Carigradu.

Najvišja zdravstvena oblast je bila brzjavno obveščena, da je v Carigradu zadnje dni obolelo že 1270 oseb na kolero.

Pred mestnimi vrati stoje na stotine voz z begunci, ki imajo večinoma vsi kolero in katerim je zabranjen vstop v mesto. Trupla mečejo enostavno pod vozove.

„Vossische Zeitung“ poroča dne 19. novembra iz Carigrada: Mestu preti velikanska nevarnost, ker je dokazano, da je jezero Derkos, ki preskrbuje mesto s pitno vodo, popolnoma inficirano.

Raznoterosti.

Iz južne železnice. Na novo so sprejeti za aspirante: Leopold Benko, Sevnica; Valentin Celjan, Postojna; Jožef Wohltal, Prevalje. — Prestavljeni so: Gustav Gerl, pristav, iz Prevalj v Franzensfeste; Robert David, pristav, iz Pragarskega v Meitling; Jožef Grieger, aspirant, iz Semeringa na Pragarsko; Friderik Wedl, revident, iz Dunaja v Beljak; Robert Jörgen, adjunkt, iz Celja v Beljak; K. Reboj, aspirant, iz Branzola v Celje; Karol Rude-lla, adjunkt, iz Gorice v St. Jurij; Alojzij Ussai, adjunkt, iz Ptuja v Gorico; G. Gröger, pristav, iz Toblača v Ptuj; Janez Marzel, aspirant, iz Pernega v St. Jurij; Robert Majsterl, adjunkt, iz Hra- stnika v Celje; Ljudovik Kaltenbek, aspirant, iz Innichena v Spodnji Dravograd; Alfonz Knez, pristav, iz Niederdorfa v Prevalje; Jožef Tersar, aspirant, iz Litije v Klausen; Vinko Schwab, pristav, iz Franzensfeste v Prevalje. V pokoj je stopil viši revident v Ptuj, Franc Mraz.

Slovenski uradniki v Mariboru. Daleč smo že prišli s svojimi slovenskimi uradniki, da gredo celo na Wastianove shode v Mariboru. Tu ni nobene- ga izgovora, da so bila na dnevnem redu tudi stanovska vprašanja, ker je pač čisto jasno, da Wastian prireja take shode v mestu Mariboru, samo da zamore priti neposredno v dotiko s svojimi volilci, pred katere se sicer s poročilom o državnem zboru ne upa. Slovenski uradniki so delali le štafažo v- stih renegatskim in nemškutarskim uradnikom, ki jih povsod izpodrivajo iz boljših mest. Radovedni še smo, če se bodo tudi ti slovenski uradniki obrnili na Wastiana, če bodo hoteli v posameznih slučajih doseči kakšno boljše mesto. Tem boji poniževalna je pa udeležitev tega shoda od strani naših uradnikov, ker je, hvala Bogu, slovenskega uradništva v Mariboru prav lepo število, ki bi lahko samostojno nastopalo in zborovalo v narodnem domu in se na ta način potegovalo za stanovske zadeve. Ali tolike samozavesti zaradi bog slovenski uradniki, kateri so šli prosjati Wastianove milosti, nimajo in so po veliki večini že blizu tistega koraka, ki pelje v nemškutarski, renegatski tabor.

Kaj porečejo slovenski liberalci k temu činu deželnega odbora? (Kakor je poslanec dr. Verstovšek v njegovem zadnjem govoru v državni zbornici omenil, je bil pred 14 dnevi konceptni uradnik dež. odbora, gospod Pirkmajer, sin framskega nadučitelja, odpuščen iz službe. Ker je cela zadeva jako značilna za deželni odbor, katerega slovenski liberalci hvalijo, dostavimo še te le resnične dogodke: Gosp. Pirkmajer je dobil po Robičevem prizadevanju službo kot konceptni uradnik v deželnem knjigovodstvu. Torej prvi slovenski konceptni uradnik! v Gradcu. Toda kaj se je zgodilo! Deželni uradnik X. činovnega razreda Haid, ki je torej sam nižji uradnik, gre k vodji, ki je višji deželni uradnik, in mu nastavi revolver z zahtevo nemškega Volksrata, da mora Pirkmajerja takoj odpustiti. Vodja prestrašen leta okrog pri raznih merodajnih osebah v deželnem odboru in išče rešitve iz te velike zadrege. Pomagali so mu do rešitve grof Attems, glavar štajerskega vilajeta, nadalje deželna odbornika Link in Stallner. V dveh urah je bil Pirkmajer odpuščen! Tako postopajo ti prijatelji slovenskih liberalcev v Gradcu z našimi slovenskimi uradniki! Poslanec dr. Korosec in odbornik Robič sta opozorila grofa Attem-

sa, glavarja štajerskega vilajeta, na posledice le-te nestrpnosti. Dr. Kukovec se pa naj gre takoj zopet v Gradec pokloniti tem visokim gospodom za možat (?) nastop!

Žrebanje velike lotrije „Slovenske Straže.“ — Prvi glavni dobiček v vrednosti 5000 K je zadela št. 67.932. Drugi glavni dobiček v vrednosti 1000 K je zadela številka 86.108. Tretji glavni dobiček v vrednosti 500 K je zadela številka 82.975. Četrti glavni dobiček v vrednosti 500 K je zadela številka 11.323. Dvanajst številc pred temi številkami in trinajst za njimi dobi dobitke v vrednosti po 20 K. Dobitke v vrednosti po 100 K so zadela naslednje številke: 86.079, 64.884, 6.373, 36.150, 49.797, 25.300, 82.882, 64.922, 72.279, 9.663. Deset številc pred temi številkami in deset številc za temi številkami dobi dobitke v vrednosti po 10 K. Dobitke v vrednosti po 50 K so dobile številke: 45.614, 13.059, 93.959, 30.670, 91.771, 32.495, 28.412, 60.964, 96.570, 5.357, 62.922, 42.256, 26.631, 78.342, 62.726, 10.068, 47.874, 94.920, 25.870, 33.863, 93.771, 28.776, 86.898, 42.139, 55.631, 78.188, 78.308, 93.975, 19.125, 49.110, 37.262, 52.675, 20.849, 59.377, 92.163, 35.894, 19.998, 99.250, 89.815, 26.229. Petnajst številc pred temi številkami in petnajst za njimi ima dobitke v vrednosti po 5 K. — Prvi glavni dobiček v vrednosti 5000 K je zadet na Notranjskem. Srečka, ki je zadela prvi glavni dobiček je bila prodana v trgovini župana gospoda A. Makoveca v St. Vidu pri Begunjah nad Rakekom. Drugi glavni dobiček v vrednosti 1000 K je zadela g. Viljem Likar v Domžalah. Tretji glavni dobiček v vrednosti 500 K je bil prodan v trafiki gospoda Soukala v Ljubljani. Četrti glavni dobiček v vrednosti 500 K je bil prodan v trgovini gospoda Antona Čobajala v St. Andražu pri Velenju.

Štajersko.

Izzrebani porotniki v Mariboru. Za četrto toletno porotno zasedanje v Mariboru, ki se prične dne 2. grudnia t. l., so bili izzrebani naslednji porotniki: Janez Nedelko, hišni posestnik; Friderik Nerat, čevljarski mojster; Alojzij Peklar, kovaški mojster; Oton Polegoc, mesarski mojster; Janez Posch, trgovec; Valentin Wehovar, trgovec z obuvali; Friderik Wiedemann, zasebnik; Karol Worsche, trgovec; vsi iz Maribora. Iz okrajnega glavarstva mariborskega: Janez Schautzer, gostilničar; Jurjevvrh; Anton Inkret, posestnik, Krčevna; Jurij Mulec, posestnik, Laze; Alojzij Krenn, posestnik, Plač; Jožef Serbinek, posestnik, Plač; Janez Nerath, posestnik, Rošpoh; Anton Hauc, posestnik in župan, Ceršak; Alojzij Jäger, trgovec, Sv. Lovrenc nad Mariborom; Andrej Wesonig, posestnik, Rudečbreg; Jožef Ledonek, posestnik, Cret; Alojzij Kugler, posestnik, Poličane; Engelbert Sicherl, trgovec, Spodnja Poljskava; Franc Juhart, lesni trgovec, Slov. Bistrica; Karol Kukowitsch, slaščičar, Slov. Bistrica. Iz ptujskega okrajnega glavarstva: Anton Jurca, c. kr. komercialni svetovalec, Ptuj; Janez Riegelbauer, trgovec, Ptuj; Jagez Steudte sen., hišni posestnik, Ptuj; Janez Turkuš, veleposestnik, Majšperg. Iz ljutomerskega okrajnega glavarstva: Adolf Zorzini, grajščak, Gornja Radgona; Alojzij Schaller, posestnik, Šratovci; Franc Magdič, posestnik, Mekotnjak; Feliks Hedžet, trgovec, Veržej. Iz slovenjgraškega okrajnega glavarstva: Martin Mraulak, ekonom, Spodnja Vižinga; Edvard Draxler, posestnik, Muta; Jožef Wormer, posestnik, Janžev Vrh; Alojzij Hubmann, hišni posestnik, Marenberg. — Kot nadomestni porotniki so izzrebani pa: Karol Bross, tovarnar; Anton Birgmayer, trgovec s senom; Martin Ertl, dimnikarski mojster; Frider. Felber, trgovec; Franc Gulda, agent; Pavel Heritschko, lončarski mojster; Janez Holzer, brivec; Jakob Juretschko, dimnikarski mojster in Ferdinand Hauptmann, trgovec; vsi v Mariboru.

Maribor. Dne 19. t. m. so se vršile v Mariboru občinske volitve iz tretjega razreda. Nemško-nacionalna listina je prodrla z lahkoto, ker se opozicijske stranke niso udeležile volitev. Bilo je prav malo zanimanja v mestu. Le tuptam smo opazili vozove drdrati proti kazini; v vozovih so sedeli bagrovani volilci, ki so se „nobel“ vozili s smodko v ustih na volišče. Med izvoljenimi je tudi odvetnik dr. Orozel. Slava mu!

Ruše. Kovaški vajenec Fr. Rajšp se je ponesrečil v tovarni gospoda Pogačnika. Prepeljali so ga v bolnišnico v Maribor.

Ljutomer. Vlak, ki je vozil dne 16. t. m., ob 7. uri zjutraj iz Ljutomera v Radgono, je skočil dva kilometra zunaj Ljutomera iz tira. Poškodovan ni bil nihče. Iz Maribora so takoj odposlali posebni vlak na lice mesta. Kako se je nesreča pripetila, še ni dognano.

St. Andraž pri Velenju. Kakor posnamemo iz poročila o žrebanju lotrije „Slovenske Straže“, je dobi četrti glavni dobiček v vrednosti 500 K eden iz župnije St. Andraž pri Velenju. Čestitamo srečnemu posestniku izzrebane srečke.

Braslovče. Pri volitvah v občinski zastop so zmagali na celi črti pristaši S. K. Z. združeni v vplivnimi možmi, ki so nad strankami. Čast zavednim volilcem lepega, ponosnega, slovenskega trga!

Slovenjgradec. Okrajni zdravnik gospod dr. R. Gantner je prestavljen v Müzzzuschlag; njegovo mesto pride v Slovenjgradec gospod dr. Bruno Busson.

Dve hiši

novozidani, v eni je prodajna tobaka in gostilna, v drugi je 8 stanovanj, ki so oddana, so na prodaj. Obrt je dobra, ker leže hiši v bližini največjega rudokopa na Spodnjem Štajerskem. Plačilni pogoji ugodni. Več poverljivosti. Kje upravništvo tega lista.

»Straža« je najuglednejši spodnještajerski list, ki se zelo mnoga čita zato je inseriranje v njem zelo uspešno.

Hotel Trabesinger

v Celovcu
Velikovška cesta

št. 5

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.

se priporoča potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in snažne sobe; izborna kuhinja, zajamčeno pristna in dobra vina.

Za zabavo služi kegljišče. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

Trgovski sotrudnik

mešane stroke, 23 let star, doslužen vojak, slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen želi vstopiti v kakšno trgovino. Nastop takoj. Več poverljivosti tega lista.

Lepa hiša z dobro idočo „Gostilno“, žganjetocem in tabaktrafiko, lepo kletjo za vino, lepim gospodarskim poslopjem in svinjskimi hlevi, 4 orale njiv in travnikov, ena njiva za stavbišče, vse to na jako prometni okraj. cesti, 5 minut od trga in železniške postaje oddaljeno na Spodnjem Štajerskem se takoj proda za 24.000 K, 6000 K ostane lahko vključeno. Kje poverljivosti tega lista. 226

Kupim vsako množino vinskih drož, polžev, suhih gob, orehov kakor tudi **žito vsake vrste po najvišjih cenah**

Jožef Perko, Lajtersperg
p. Pesniški dvor. 220

? Kateri

kavini pridatek naj kupim? Izbira je v resnici težka, — kajti toliko ponud človeka naravnost zbega!

Kaj rabite Vi, gospa sosedica? — Jaz? Jaz sem in bom ostala pri preizkušenem

pravem: Francovem: pridatku za kavo

s kavinim mlinčkom iz zagrebške tovarne;

od tega zadostuje: manjša: množina; on povzroči najlepši, zlatorjavni, čisti zvrtek, toraj močno, slastno kavo!

Kdor hoče dobro vince piti

in svoje srce razvedriti naj obiše

gostilno **Inkret v Karčovini**, Lajtersperška cesta kjer edino se točijo **znana dr. Turnerjeva vina vseh vrst.**

Dobi se tudi pristna **slivovka**, izborno **vinsko žganje** in dobro obležani **rum**. Cene nizke. Postrežba točna.

V najstarejši narodni **manufakturni trgovini** se **vsled smrti** gospoda **Karola Vanič, Celje**

Narodni dom

prodaja vsakovrstno blago, kakor: možko in žensko sukno, druki, oksforti, platno vsaki širivosti, dežniki, nogavice, moderci, kravate itd. itd.

po zelo znižani ceni!

Velika množina različnih

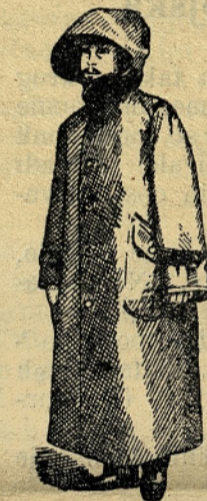
ostankov pod lastno ceno.

Novost! Novo Novost! DEŽNE PLAŠČE

iz popolnoma nepremočljivega lodna velblodje dlake, srednje in temnosive, kakor tudi črne barve, **s kapuco in rokavi** zelo praktične in priporočljive za potnike, izdeluje po ceni in dobro iznajditelj in izdelovalec

JOSIP MACUH,
Modna trgovina za gosp. de **MARIBOR, Stolna ulica 5**

Pri naročilu zadostuje navedba dolžine, prsne širine in barve. Cene so zmerne (od K 20.— naprej) in se ravna po velikosti in kvaliteti. 204

Franc Pleteršek
Maribor, Koroška
cesta 10. pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

Ni treba si glavo tretji!

Najboljše špecerijsko blago, zanesljiva kaljiva vsakovrstna **semena**

voščenih in drugih vrst sveč, dobivate zajamčeno solidne postrežbe pr staroznani tvrdki

Milan Hočevar Celje
tik farne cerkve.

v Mariboru: Stolna ulica (Domgasse) je **prva ljudska kavarna** prenovljena ter je v taisti zopet vse snažno in v lepem redu. Tam se dobiva čaj, punč, kava, mleko in druge okrepitevne pijače, kakor tudi mrzla je dila po zelo nizki ceni. Podpisani vabi vse kmete, kateri vozijo svoje pri-delke v Maribor na obilen obisk. **MATJJA OBRAN.** 1087

Trgovina tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta šte. 5

priporoča cenjenemu občinstvu svojo bogato zalogo

raznovrstnih križev

stoječih in stenskih, lesenih in nikljastih razne velikosti, po izredno nizkih cenah. Na razpolago ima tudi ali pa oskrbi za

velike poljske križe

lesene podobe (korpuse) križanega, fino, umetno izpeljane 80, 90, 100 in še več centimetrov velike od 45 kron naprej. - -

Istotako ima v zalogi molitvenike najboljše vsebine, rožne vence priproste in fine, velike stenske podobe v okvirjih in brez okvirjev, najnovejše obhajilne podobe, male podobice, škapulirje, svetinjske, velike in male in druge nabožne reči.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptujju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Uradni dnevi

so: vsako sredo in vsak petek od 8.—12. ure in vsako nedeljo od 8.—10. ure dopoldne. Vplačuje in izplačuje se redno samo ob uradnih dnevih. Pojasnila se dajejo vsak dan od 8.—12. ure dopoldne.

Uradni prostori

nahajajo se v Minoritskem samostanu v Ptujju.

Hranilne vloge

obrestuje se po 4 1/2% od 1. oktobra 16. v mesecu po vložnivi in do 15. oktobra zadajega pred dvigom. Novozdignjene obresti se koncem junija in decembra vsakega leta pripisejo glavnici ter kakor ta-le obrestujejo. Sprejemajo se hranilne knjižice drugih zavodov, kot vloge ne da bi se pri tem obrestovanje kaj prekinilo in ne da bi stranka imela pri tem kakih potov ali sitnih. Na razpolago so strankam brezplačno račun-hranilna položnice št. 118660 in domači nabiralniki.

Posojila

se dajejo na vključbo po 5—5 1/2%, na vključbo in poročtvo po 5 1/2%, na osebno poročtvo po 6%, na zastavo vrednostnih listin in tekoči računa pod ugodnimi pogoji. Prevzamejo se dolgovi pri drugih zavodih in zasebnikih; prošnje za vključbo se delajo brezplačno.